

TALEPAPIR

DET TALTE ORD GÆLDER

Anledning	Samråd
Titel	Vil ministeren forholde sig til og drøfte eventuelle ændringer af pædagoguddannelsen på baggrund af 1. behandlingen og høringssvarene og herunder tilkendegive, om ministeren overvejer at foreslå ændringer til det fremsatte lovforslag?
Målgruppe	Folketingets uddannelsesudvalg
Arrangør	Folketingets uddannelsesudvalg
Taletid	(5 minutter)
Tid og sted	Tirsdag den 14. marts 2006, kl. 14.00 i Folketinget

Disposition

- 1. Indledning**
- 2. Praktikken**
- 3. Specialiseringsmodellen**
- 4. Konklusion**

1. Indledning

På baggrund af høringen og 1. behandlingen kan jeg konstatere, at der er bred tilslutning til væsentlige dele af lovforslaget.

Her vil jeg fremhæve, at Samrådet for Pædagoguddannelsen, som består af Socialpædagogernes Landsforbund (SL), Pædagogseminariernes Rektorforsamling (PRS), Dansk Magisterforening (DM), Pædagogstuderendes Landssammenslutning (PLS), Pædagogseminariernes Bestyrelsesforening, FOA/LFS og BUPL anerkender, at lovforslaget indeholder en række forslag og anbefalinger, som uddannelsens interessenter har foreslået.

Det gælder f.eks. en nytænkning af fagrækken, et nyt pædagogikfag, indførelse af linjefag og etablering af et tværprofessionelt element i uddannelsen.

Hertil vil jeg fremhæve, at vi med reformen blandt andet :

- Skærper indgangsniveauet til uddannelsen, så de studerendes forudsætninger bliver mere ens
- Fastlægger centrale kundskabs- og færdighedsområder (CKFer) for fagene og uddannelsens elementer, så vi sikrer samme høje niveau i uddannelsen på alle 32 uddannelsesinstitutioner og
- faget dansk bliver selvstændigt, obligatorisk og med væsentligt større omfang end i dag, så fremtidens pædagoger bedre kan tage del i børnenes sproglige udvikling.

Gode og nødvendige reformtiltag som jeg oplever, der er bred tilslutning til.

På især to områder er der fremført ønsker om ændringer i forslaget. Det gælder praktikken og forslaget om at indføre bedre mulighed for specialisering i uddannelsen.

Jeg vil nu derfor i min besvarelse koncentrere mig om praktikken og specialiseringen.

2. Praktikken

Det er hævdet, at forslagens praktikuddannelse er en uændret fortsættelse af den nuværende praktik. Det er ikke tilfældet. Med forslaget sker der en væsentlig kvalitativ forbedring af det uddannelsesmæssige udbytte af praktikuddannelsen.

Her vil jeg fremhæve:

- Der fastlægges centrale uddannelsesmæssige mål for den enkelte praktikperiode
- De arbejdsfunktioner, den studerende udfører, skal tilrettelægges med henblik på, at den studerende erhverver kompetencer til den senere udførelse af erhvervet
- Det gøres tydeligt, hvilke opgaver uddannelsesinstitution, praktiksted og studerende har i forbindelse med forberedelse, gennemførelse og efterbehandling af praktik
- Der indføres en praktikuddannelsesplan, der skal bruges i vejledning og evaluering, og som skal sikre sammenhæng mellem praktikken og uddannelsen i øvrigt.

Disse kvalitetsforbedringer i praktikken er med i lovforslaget på baggrund af en tæt dialog med interessenterne i den lovforberedende fase. Det giver for mig at se en høj grad af sikkerhed for, at de foreslåede forbedringer også realiseres i praksis.

Hvad angår de mange ønsker om at ændre på rammerne for praktikken, har jeg allerede under 1. behandlingen tilkendegivet, at jeg ønsker at fastholde den nuværende praktikordning.

Jeg finder med de kvalitative forbedringer af praktikuddannelsen, som lovforslaget indeholder, at pædagoguddannelsens praktikmodel står stærkt. Endvidere vil både en afkortning og en omlægning af den nuværende praktik til mere SU-praktik har så store økonomiske konsekvenser, at regeringen finder, at det ikke står i rimeligt forhold til de eventuelle fordele.

3. Specialiseringsmodellen

Kritikerne af specialiseringsmodellen hævder, at de foreslåede specialiseringsområder ikke afspejler det pædagogiske arbejdsmarked.

Det pædagogiske arbejdsmarked er under stadig ændring, og en specialisering skal derfor ikke indrettes statisk, men fungere også i fremtiden.

Formålet med specialiseringen er, at der sker en fordybelse i et brugerområde, hvor den studerende lærer at anvende specialviden, teori og metode i et specifikt område.

Pointen er, at de opnåede kompetencer til at sætte sig ind i et brugerområde efterfølgende skal kunne anvendes til at sætte sig ind i andre brugergrupperes særlige karakteristika og behov. Altså det fagfolk betegner som eksemplarisk læring.

Den foreslåede specialisering tilsigter således generelt at styrke den studerendes kompetence til at udøve den pædagogiske profession ud fra forskellige brugergrupperes behov uafhængigt af ændringer i institutionsform og ændringer på det pædagogiske arbejdsmarked.

Pædagoguddannelsen vil fortsat være en generalistuddannelse, og alle studerende skal – uanset valg af specialisering – gennem uddannelsen kvalificere sig i forhold til hele det pædagogiske arbejdsområde.

Endelig vil jeg fremhæve, at forslaget specialiseringsmodel ikke er frit opfundet til lejligheden, men er identisk med den model, som blev foreslået af evalueringsgruppen i EVA's evaluering af pædagoguddannelsen fra 2003.

Det er min hensigt at inddrage fagfolk og uddannelsens interessenter i det videre arbejde med at konkretisere det nærmere indhold i specialiseringen, der kan danne grundlag for min fastsættelse af regler i en bekendtgørelse herom.

4. Konklusion

Pædagogfaget udgør en hjørnesten i vores velfærdssamfund. Målinger af borgernes tilfredshed med den offentlige service viser stabil høj tilfredshed på pædagogernes arbejdsområder.

Faget er ikke i krise, pædagogarbejdsmarkedet er i vækst og med regeringens lovforslag skabes rammerne for en fortsat god udvikling af uddannelsen med fokus på større faglighed.

Jeg har forholdt mig til den fremførte kritik og ser ikke behov for ændringer i forslaget. Det er fortsat mit håb, at lovforslaget kan samle et bredt flertal. Det er langt at foretrække, og jeg synes, at der er mere, der samler os, end der skiller os.